

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

Lovforslag knytter sig saa til de bestaaende Love om *Tilsyn med Skibe* og om *Foranstaltninger til Skibsfartens Betyggelse*.

Som det vil ses, gaar Forslagene ud paa at give Ministeren den fornødne Bemyndigelse til at gennemføre Konventionens Bestemmelser ad administrativ Vej, særlig hvor det drejer sig om Tilsynet med Skibe. Ærede Medlemmer har faaet omdelt selve Konventionen og vil deraf have set, at det drejer sig om en Mangfoldighed af tekniske Detailler, som ikke ret vel lader sig optage i selve Loven, og man har derfor maattet vælge Bemyndigelsesformen, saaledes at de nødvendige Regulativer eller Cirkulærer kan udstedes i Henhold til disse Lovbestemmelser.

Jeg skal ikke trætte Tinget med en Gennemgang af Konventionens mange Enkeltheder, men ganske kort gøre opmærksom paa Oprindelsen til denne Konvention og de Hovedpunkter, som der er Grund til at have sin Opmærksomhed henvendt paa.

Som det vil erindres, kolliderede den store engelske Passagerdamper „Titanic“ i 1912 i Atlanterhavet med et Isbjerg. Skibet blev formelig revet op; det sank meget hurtigt, og mange Mennesker omkom. Under Indtrykket af denne Ulykke indkaldte den britiske Regering i Efteraaret 1913 til en stor international Søfartskonference, der fik den Opgave at forsøge tilvejebragt internationale Regler om Passagerskibes Bygning og Udstyr og andre Regler, der kunde forhindre Gjentagelse af lignende Ulykker. Paa denne Konference, hvor følgende Stater var repræsenteret: Tyskland, Østrig, Belgien, Danmark, Spanien, U. S. A., Frankrig, Storbritannien, Italien, Norge, Holland, Rusland og Sverige, blev der den 20. Januar 1914 afsluttet en Konvention om Ordningen af disse Anliggender. Den blev underskrevet af alle de repræsenterede Stater, men naaede ikke at blive ratificeret af dem alle, thi forholdsvis kort efter udbrød den store Krig, og baade af den og andre Grunde kom Konventionen aldrig til at træde i Kraft som saadan, hvorimod store Dele af den i forskellige Lande blev sat i Kraft ved disses nationale Lovgivning. Blandt de Stater, der naaede at faa Konventionen ratificeret og dens Bestemmelser

gennemført, var for øvrigt baade Danmark, Norge og Sverige. Konventionen indeholdt Bestemmelser om Passagerskibes vandtætte Inddeling, deres Forsyning med Redningsmidler og Bestemmelser om, hvilke Skibe der skulde forsynes med Radiotelegraf. Endvidere indeholdt den Bestemmelser om Patrouilletjeneste i Atlanterhavet med Hensikts paa Farer hidrørende fra Drivis og flydende Vrag samt almindelige Bestemmelser om international Vejrtjeneste m. m.

De Aar, der er forløbet siden Konventionens Vedtagelse i 1914, har imidlertid vist, at forskellige af dens Bestemmelser sikkert var præget af den Panikstemning, som det nævnte Passagerskibs Forlis havde fremkaldt, og Konventionen gik maaske derfor paa visse Punkter ret strengt frem, saa strengt, paastaar man, at en Gennemførelse efter dens Ordlyd vanskeligt kunde effektueres. Under disse Forhold optog den britiske Regering efter Krigens Afslutning Arbejdet for Tilvejebringelse af en Basis for en international Diskussion om en Revision af Konventionen af 1914, og da den britiske Regering paa egen Haand havde udarbejdet et omfattende Materiale, udsendte den i 1928 dette til de Lande, som havde været repræsenteret paa Konferencen i 1913—14, og bad dem udtale sig om, hvorvidt de fandt det foreliggende Materiale egnet som Basis for en saadan Revision. Svaret var fra alle Sider bekræftende, og den britiske Regering indkaldte derfor i April 1929 til en Konference i London til Revision af Konventionen af 1914.

Paa denne nye Konference var repræsenteret de samme Stater, som var repræsenteret i 1913, dog med den Ændring, at Østrig nu ikke var repræsenteret, og at Japan og Finland deltog i Konferencen, ligesom de engelske Dominions samt Indien og Irland havde selvstændig Repræsentation. Konferencen varede i ca. 7 Uger og resulterede i Underskrivelsen af den nævnte Konvention af 31. Maj 1929 om Sikkerhed for Menneskeliv paa Søen. Det vigtigste i denne Konvention er, ligesom tidligere, Passagerskibenes Indretning, deres vandtætte Inddeling, deres Forsyning med Redningsmidler og med Radiotelegraf. Endvidere indeholdes en hel Del Regler til Betyggelse af Navigationen, herunder Forarbejderne til en